

Mesiášův strom

Pozdrav:

Milé sestry, milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:

„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 84, 9–13)

9 Hospodine, Bože zástupů, slyš modlitbu mou, naslouchej, Jákobův Bože!

10 Ty jsi štít náš, Bože, pohleď, na tvář svého pomazaného rač shlédnout.

11 Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde; raději chci stát před prahem domu svého Boha než prodlévat v stanech svévolnosti,

12 vždyť Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně.

13 Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž doufá v tebe!

Píseň: 25, 1-4 – K Tobě duši pozdvihuji

Modlitba:

Bože stojíme před tebou ve vděčnosti za vše, co z tvé štědré ruky dostáváme. Je toho více, než teď dokážeme vyjmenovat a na co si teď dokážeme vzpomenout.

Děkujeme ti, že netrpíme žádnou velkou nouzí a nemusíme se strachovat o svůj život více, než je nutné.

Děkujeme ti, že máme co jíst a co si oblékat a obojího v hojnosti.

Děkujeme ti za všechny dobré a milé lidi okolo nás.

Děkujeme ti za všechny, kteří na nás myslí a jejichž lásku jsme směli vnímat.

Děkujeme ti i za všechny obtížné a nepříjemné situace, které jsme přestáli.

Děkujeme ti, že jsi nás neopouštěl ani v časech, kdy nám nebylo do smíchu.

Děkujeme ti, že jsme po celý rok směli vnímat tvoji přítomnost a tvé požehnání.

Děkujeme ti za vše, co náš život obohatilo, a odevzdáváme do tvé ruky všechno a všechny. Amen

I. Čtení: (Iz 27, 2-6)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná u proroka Izajáše 27, 2-6.

2 V onen den zpívejte o vinici, jež dává ohnivé víno.

3 „Já, Hospodin, ji střežím, každou chvíli ji zavlažuji. Aby ji nic nepostihlo, nocí dnem ji budu střežit.

4 Rozhořčen už na ni nejsem. Kdyby mi dávala bodláčí a křoví, zvedl bych proti ní boj a rázem bych ji spálil.

5 Ať se chopí mé zástity a uzavře se mnou pokoj, ať se mnou uzavře pokoj.

6 Přijdou dny, kdy Jákob zapustí kořeny, kdy bude pučet a rozkvete Izrael a naplní tvář světa svými plody.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 189 B – Hrad přepevný jest Pán Bůh náš

Slůvko dětem:

Tohle je krabice, která skrývá dárek. (Krabice pěkně ozdobená, zlatá.)

Co v ní asi je? (Zatukat...) Je to podobenství. Podobenství je velmi starý příběh, starší než vy, než vaši rodiče i než vaši prarodiče, je prastaré. Podobenství je tu pro vás. Nemusíte si ho koupit, ani si ho zasloužit, je to dárek pro vás. Možná je složité, možná budeme potřebovat čas, abychom ho pochopili, ale už teď je to vaše podobenství.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Kázání: (J 15, 1-8)

1 „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař.

2 Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce.

3 Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil.

4 Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.

5 Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.

6 Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí.

7 Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám.

8 Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budeteými učedníky.

Milí bratři a milé sestry,

To, co Kristus prohlašuje o **vinném keři**, platí de facto o všem, čím je. Všechno pozemské se stává obrazem jeho tajemství. Jsme uváděni do velkého Božího tajemství a Bůh nám dává podíl na svém životě. ON s námi sdílí svůj život, když nám je řečeno: *Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti...* Život, který dává Duch svatý, koluje i v našich žilách. U vinné révy není velký rozdíl mezi větvemi a kmenem.

V Bibli je **vinná réva obrazem Božího lidu**. Bůh sám je vinařem, který o tuto révu pečuje. Izraelci ji navíc pokládali za **Mesiášův strom**. V Řecku zase představovala tato rostlina **symbol plnosti života**. Réva byla zasvěcena Dionýsovi, božstvu opojení, extáze, proměny a obnovy veškerého života. Označuje-li se Ježíš za pravý vinný kmen, vztahuje na sebe nárok, že splní všechny touhy spojované odnepaměti s vinným kmenem.

Ide především o dva obrazy:

1. Za prvé tu je niterné **spojení vinného kmene a ratolestí**, čímž je naznačen intimní vztah a blízké přátelství. Ratolest visící na kmeni – čerpá z kmene životní mízu. Bez vinného kmene by nebylo révy – hrozny by uschly a opadaly. Kdo zůstane spojen s kmenem, bude ve svém životě přinášet ovoce. Pán to vyjadřuje oním slovem „zůstat“: „Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce“ (Jan 15,5).
2. Druhým obrazem je víno, které **dožívá našemu životu novou chuť**. Víno je krví země. Řekové je pokládali za krev Dionýsovu. Je to elixír života a v řeckém chápání dokonce nápoj nesmrtnosti. Islám je pokládá za nápoj božské lásky a za symbol duchovního poznání. Na počátku svého veřejného působení proměnil Pán na svatbě v Káně vodu ve víno. Jeho vtělením se proměnil náš život: už nechutná jako odporná odražená voda, ale jako **vino rozveselující srdce**. To, co Ježíš učinil na počátku svého veřejného působení, se dokonalo v jeho smrti. Jan prohlašuje, že nám Ježíš ve své smrti projevil lásku do krajnosti. **Touží se stát vínem, které nás opájí a naplňuje láskou a radostí**.

Bůh vystupuje v tomto podobenství jako **vinař**. Podobně jako vinař i On sleduje jednotlivé ratolesti, a které nepřinášejí úrodu, ty odřezává a ty, které přinášejí, čistí, aby přinášely ještě více. Každý zásah nožem na vinici je bolestivý. Existuje bolest, v níž ratolest na konec uschne a bude hozena na oheň, kde ji spálí, protože nespolečně pracovala s révou. „Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí.“

Ale existuje i jiná bolest, která nás očišťuje a způsobuje, že jsme schopni přinášet stále více ovoce. „Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.“ Tím nožem, kterým nás Bůh čistí, je **Boží Slovo**.

Podobenství o vinném kmeni a ratolestech má ale ještě jeden význam, docela **konkrétní a praktický**, srozumitelný i těm, kdo nemají tolik rozvinutý smysl pro mystiku křesťanského života. Klíčem k tomuto praktickému významu je výraz „**ovoce**“: „Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce“ (Jan 15,5). Použitý výraz docela zřetelně naznačuje, že zůstávání v Kristu přináší viditelné plody. Nebo stručně řečeno: **zůstávání v Kristu proměňuje život**.

Ten, kdo zůstává jako ratolest napojen na kmen, z něhož vyrůstá, neschne a nechřadne, ale je trvale napájen životodárnou mízou kmene, jejíž kvalita se projeví v ovoci. A ptáme-li se na povahu, vzhled a vlastnosti onoho ovoce, které má každá plodná ratolest přinášet, jistě smíme zavolat na pomoc také apoštola Pavla, který v Listu Galatským nabízí úplně konkrétní devítičlennou charakteristiku: „*Ovoce Božího Ducha... je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání*“ (Gal 5,22-23). Toto je nezaměnitelný rukopis Ježíšova charakteru, který má být Duchem svatým zformován také v těch, kteří „**v něm zůstávají**“.

Poznávat Boha, otevírat se mu a následovat Ho je taková **bohatá volnočasová náplň** až do konce života – a určitě se nikdo nudit nebude, o dobrodružství jistě nebude nouze. Jeho láska je totiž **vynalézavá, tvořivá a praktická**. Zůstává-li kdo v Kristu, nepodaří se mu to utajit, ani kdyby chtěl. Bude to znát, projeví se to, okolí si toho všimne. *Zůstaňte ve mně, jako já zůstávám ve vás.* Jenom Ježíš může říci tato slova, která znějí tak neuvěřitelně.

Svým obrazem kmene a ratolestí vinné révy nás **Ježíš vybízí ke sjednocení s ním**, to je to první na co bychom měli pamatovat. To druhé je, že my jsme ratolesti, a když mu dovolíme, aby námi volně proudila životní síla kmene, ponese mnoho plodů **trpělivosti, laskavosti, soucitu a odpuštění**.

Ptejme se proto: Zůstávám v Bohu, nebo jsem od Něho daleko? Jsem srostlý/á s kmenem, který mi dává život, nebo jsem uschlou ratolestí neschopnou nést ovoce? Co pro mne znamená skutečnost, že jsem napojený/á na Boha jako větev na kmen? Dokážu důvěřovat tomu, že má ratolest při sklizni ponese plno ovoce?

Bůh nás staví do života, ale neodchází a nenechává nás o samotě. Bůh v nás stále přebývá. **Jsme zahalení Boží milostí a přátelstvím.** Amen

Píseň: 176 – Někdo mě vede za ruku

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Bože, jsme vděční za to, že nám otevíráš oči pro vše, zač můžeme děkovat. Děkujeme, že můžeme svět vidět bez příkras a masek jako tvoje stvoření, kde ty nechybíš.

- Prosíme tě za ty, co svět takto nevidí, kteří nepoznají Tvoji dobrotu a neslyší Tvé laskavé slovo.
- Prosíme tě za ty, kteří neděkují, protože vše okolo sebe považují za samozřejmé. Uč nás děkovat!
- Prosíme tě za ty, kteří jsou v tísní a nouzi, ti kteří potřebují pomoci a nikoho nemají.
- Prosíme tě za ty, kteří jsou nemocní, v nemocnicích či, v domovech důchodců.
- Prosíme tě za všechny, kteří trpí, kteří zápasí s nemocí, kteří bojují o život.
- Prosíme tě za jejich blízké, kteří mají strach, že je ztratí.
- Prosíme tě za všechny, kteří před sebou nevidí dobrou budoucnost. Prosíme, otevírej nám všem oči více pro své působení mezi námi.

Dej, ať navzdory tomu, co často vidíme očima, dokážeme vidět vírou dál. Posiluj naši naději a odvalu a buď nám nablízku.

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 135 – Posila na cestu nebo S 318 – Vinný kmen

Posláni: (Koloským 2, 6-7)

6 Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána.

7 V něm zapusťte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky.

Požehnání: (Žalm 67, 2-8)

Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání,

kéž nad námi rozjasní svoji tvář!

Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása...

Země vydala své plody, Bůh nám žehná, Bůh náš.

Bůh nám dává svoje požehnání. Nechť se ho bojí všechny dálavy země!

Píseň: 636 – Z tvé ruky, Pane můj